

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

† Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ὁσίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν συναξαρίου, τοῦ κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον θεοτοκίου τῶν ἐσπερίων, καὶ πλὴν τυχούσης ἐορτῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

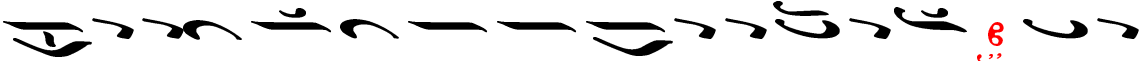
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ^Δ ο ποι ων α

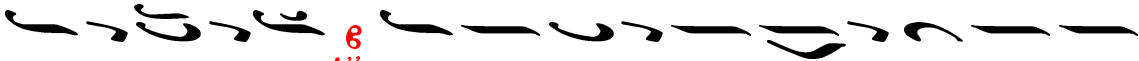

 ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι ει κει αν μη α

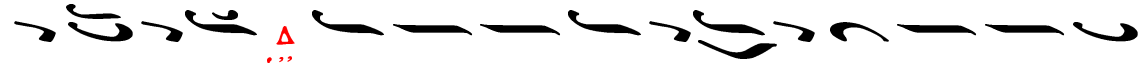
 πο στη σης το ε λε ος αφ η μων αλ λα ταις

 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω

 ην η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

 ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ταῖς τῶν πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ὡς εἰς
 Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου
 καταπολαύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς,
 σκοποῦντες ἀμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῇρι κραυγάζοντες·
 Εὐχαῖς αὐτῶν ὁ Θεός, μετόχους ἡμᾶς ποιήσον, οὐρανῶν
 Βασιλείας σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμφώνως, σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐθυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσι· καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστόν, ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀντώνιον ὁμοῦ, καὶ Εὐθύμιον πάντες, σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, θεοφόροις Πατράσιν, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες, οὔτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύουσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνθηφοροῦντα, τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς ὁσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου, τοῖς ἄθλοις γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι, ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσαντες· δόξης οὖν ἡξιώθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀπάντων τε, καὶ τῶν Ὁσίων, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς, Μητρός σου, ἐκδυσωπούμενος, δὸς ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς Βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

* * *

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Τῶν πατέρων, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὥδὴν ἐπινίκιον ἄδοντα καὶ βοῶντα. Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντες ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμπαντας, θείους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἤνεγκεν

Αἴγυπτος, Θηβαῖς καὶ Λιβύη, ἅπας τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός, Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἀμμοῦν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς νηστείας κλέος, Ἀρσένιε Ἀγγελε, κράτος τῆς ἡσυχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, Ἀγάθων ἱερόψυχε, Ἀχιλλᾶ καὶ Ἀμώη, τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου, Ἀνούβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμοναθά, καὶ Ἀνθιμε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρίται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν, ὑμνείσθω Ἄρης σήμερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας, ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἀθρὲ καὶ Ἀκάκιος· τούτοις καὶ Ἀββακύρης, συνεκλάμπει, ὥς τις ἑωσφόρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅρος πολιτείας ὑψηλῆς, ἀνέφανεन Αὐξέντιος, ἀθλητῆς δὲ ἀγνείας, Ἀβράμιος, ὁ μέγας, μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στῦλος τῆς ἐγκρατείας ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπει ὥς ἀστὴρ ἐν οὐρανῳ, ἐν ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας· αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἴ τις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῖς εὐφημοῦμεν ἱεροῖς, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς, ἀσκήσαντα τοῦ Ἰθῶ, φωστῆρα τὸν μέγιστον πάσης τῆς οἰκουμένης· οὗ πρεσβείαις σωζόμεθα πάντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς, Παράδεισος ἐδείχθητε, τῆς Ἐκκλησίας σοφοὶ μακάριοι Πατέρες· οἱ πάντες κατ' ὄνομα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστοί, τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας, ἐν ἐτησίῳις ὥδαῖς, καὶ ἄσμασιν ἐν πίστει, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἄδοντες καὶ βοῶντες· ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου ρείθρου, τὴν πόλιν σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ῥδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν, ἃς ἐν ἐγκρατεία, καὶ δάκρυσιν ἤνθησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες, πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος Ἄγγελος, νέος Ἰώβ πάλιν, ὁ στεῖρρός Βενιαμίν· ἀλλὰ καὶ Βιτάλιος λαμπτήρ, πόρνας σώζων Θεῷ· Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνεῖσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑφει πολιτείας, οὐράνιος γέγονας ὦ Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανός, ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις, ἦρε στέφανον ὑπακοῆς· τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνος Γελασίῳ, οὗτος ἀοίδιμος βασιλεὺς παθῶν· αἶνος Γερασίμῳ, ὃν δεδούλευκεν ὁ θήρ· εἶκε γὰρ αὐτῷ, δι' ἀρετῆς τελειότητα· δόξα καὶ Γερμανῷ, τῷ πατρί, σὺν Γαίῳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δαυΐδ Θεσσαλονίκης, γέρας καὶ καύχημα, ὁ θεόληπτος Δανιήλ, αἰνεῖσθω ὁ ἐν θαύμασι πολὺς, ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ Δανιήλ ὁ τῆς Σκήτεως Διός τε καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρων διαυγείας, ὑποταγὴ πολλῶν κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύο φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονας· σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, ἐνδόξως ἀνυμνεῖσθωσαν.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλβος ἀκένωτος, πιστῶν τὴν λάρνακα προκατέλαβε, τῶν ὑπὲρ Κυρίου ἀθλησάντων εὐσεβῶς, δεῦτε οἱ πιστοὶ μαρτυρικῶς τούτοις ἄσωμεν, καρπούμενοι τὰς ἰάσεις τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων διὰ πίστεως.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη, Μονάς, ὑπέρθεε τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη εἰσήγαγες, τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν, μόνη οὐχ ὑπέστης, τὴν ἐκ φύσεως φθοράν, ἄσπορον ἀφθόρως, τοκετὸν ὑπομείνασα, διὸ σε ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος οἱ πιστοί, Ἀγνὴ δοξάζομεν.

Ὤδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν θεσπεσίων Πατέρων, τοῖς τούτου γευσώμεθα, ἀειζωοπαρόχου, ἐμφύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, ὁ φανώτατος ἀστήρ, ὁ ἐωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνείσθω ἐν ἁσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζώϊλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Θέρμης Θεόδωρον, τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, καὶ τοῦ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον· μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω, τιμῶ τὸν θεσπέσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνείσθω Θεόκτιστος, ὁ πανάριστος ποιμήν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Συκεώτης, σημείοις καὶ τέρασι, φανεῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν, ἄλλοι πάλαι παμφαεῖς, ὁ κολοβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ κλίμακι, τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε, ἐνδόξως καταλάμποντες.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμήσωμεν ἁσμασι, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, οἱ συνελθόντες

φιλέορτοι, Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον, καὶ ἐτήσιον μνήμην, αἰ
γὰρ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε Μονάς, ἡ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν καὶ
ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον
θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηνὴν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ
συγκαλύπτουσιν, Ἁγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σου Παρθένε, τὸν
τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀντωνίου τὸ πρᾶον καὶ καθαρὸν, Εὐθυμίου τὸ μέγα καὶ
θαυμαστόν, Παύλου Ἀρσενίου τε, τὸ ἀμιγὲς καὶ ἡσύχιον,
Θεοκτίστου τὸ κλέος, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων, ἀπάντων τὰ
τάγματα, οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, καὶ συνευφημήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς
σὺν τούτοις, Εὐπραξίαν τὴν παρθένον, σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν,
γυναικῶν ταῖς θεόφροσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα . **Ὅμοιον.**

Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες τῶν παθῶν, ἐκολλήθητε πόθῳ τῶν
ἀγαθῶν, δόξαν ὑπερκόσμιον, ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, ἐξ οἰκείων
κόπων, εὐρόντες ἀνάπαυσιν, ἐγκρατείας πόνοις, τυχόντες τῆς
ἄνω ζωῆς, ὅθεν ἐπαξίως συνευφραίνεσθε ἅμα, ταῖς ἄνω
Δυνάμεσι, γηθοσύνως ἐν ἁσμασι, τῷ Θεῷ παριστάμενοι, Θεοφόροι
Πατέρες ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί,
δεινῶς κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων μου, ἀλλ' ὥς
τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου,
ἐπίβλεψον δέομαι, ῥῦσαι ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ
πάσης κακώσεως, τοῦ ἀλάστορος Δέσποινα, ἵνα φάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δοθῆναι μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφραίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον, ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι. * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα, λογισμοῖς θεωρῶν τὰ γινόμενα, καὶ μετρήσας αὐτῶν τὰ ἐπώδυνα, τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα· ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, τοὺς μερίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, τὸ παθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, καὶ συμφάλλειν ἀεὶ τῷ Προφῆτῃ Δαυΐδ· * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπος Βιθυνίας. (†795)

Στίχ. Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὥφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὅρεσι διαιτώμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἥρδευεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἱαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεβιωκώς, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. (†337)

Στίχ. Ἦν Εὐστάθιος μέχρις ἣν ζῶν καὶ πνέων,
Θεοῦ κατ' ἐχθρῶν εὐσταθὲς μάλα πνέων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ ὃς τις, τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυνάξειν ἐκπέμπει, ὧν εἷς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἄλλοτριοῦντας.

Διὰ οὖν τὴν ἐνθεον αὐτοῦ παρρῶσίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνις ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποί, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθεΐας ἐτύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν

ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεσιν· Ὅτι δὴ, φασί, γύναιον ἐταιρικὸν (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθέν), ἄρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί· οἱ τινες ὄρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθέως τοῦ Ἁγίου τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφύνασθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ, καὶ μεθ' ὕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε.

Λέγεται δέ, ὅτι τὸ συκοφαντήσαν τὸν Ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσόν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μέντοι ὄρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπὸ τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκῶς, συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι, ἔφη, τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Ἀμάστριδος τῆς Παφλαγονίας, τοῦ ὕμνογράφου. (~†805)

Στίχ. Ὁ Γεώργιος καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,

Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων, Θεοδώρου καὶ Μεγεθοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρώμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ καὶ νηστείᾳ τὸ Θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τὴν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλῆσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντες, ἐμυθήσαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδόλως κατολιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστάς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὐρὼν γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων.

Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο καὶ ἐσπουδάζοντο, διατάξεις ἱεραῖ, εὐκοσμία τοῦ Βήματος, κατὰστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεβηριανοῦ, ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως τῆς Παλαιστίνης. (†452)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀνδρέου καὶ Ἀνατολίου, μαθητῶν τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Ῥαβέννης. (~†556)

Στίχ. Μαξιμιανὸς ἀσεβῶν σβέσας πλάνην,
Φεύγει τελευτῶν ἐν Σιών σαββατίζων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου γ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἀπὸ Σχολαστικῶν. (†577)

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Δεῖ δὲ γινῶναι ὅτι ὁ ὁσιος οὗτος ἀνὴρ εἰσῆγαγεν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ τῆς μεγάλης Πέμπτης τὸ ἐπίκαιρον τροπάριον· «τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (†632)

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Συνώδευσε δὲ οὗτος ὁ τίμιος καὶ εὐλαβὴς πατριάρχης τὸν τίμιον Σταυρὸν περιποθῆτως καὶ πιστῶς ἐν τῇ ἀπαγωγῇ τούτου ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ μετὰ αἰχμαλωσίαν δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἐπέστρεψε τοῦτον ἰδίαις χερσὶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ πρῶτον καὶ εἶτα ἐν τῷ Ναῶ τῆς Ἀναστάσεως, ὑψώσας τοῦτον ἐν ἀγαλλιᾷ καὶ ἀρρόγῳ κατανύξει ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φήλικος, γ' ἐπισκόπου Μέττης (Metz) ἐν Γαλλίᾳ. (β' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Σεβήρου καὶ ξβ' (62) σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Συρμίῳ τῆς Παννονίας. (γ' -δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου καὶ τῷ σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Ἀδρουμέντῳ (Adrumetum) τῆς βορείου Ἀφρικῆς. (~†434)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βερούλου, Σεκουνδίνου, Σιρικίου, Φήλικος, Σερβούλου, Σατουρνίνου, Φορτουνάτου καὶ ἐτέρων σὺν αὐτοῖς ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν Βανδάλων. (~†434)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατερίου, μαθητοῦ καὶ φίλου τοῦ Γρηγορίου Διαλόγου, ἐπισκόπου Βριξίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (†606)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πεππίνου τοῦ παλαιοῦ, δουκὸς Βραβάντης (Brabant), συζύγου τῆς ἁγίας Ἰδῆς (Ida), πατρὸς δὲ τῶν ἁγίων Γερτρούδης (Gertrude) καὶ Βέγγης (Begga) ἐν Αὐστρασίᾳ. (~†646)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἑρκονγόθης (Ercongotha),

θυγατρὸς Ἑρκονβέρτου (**Erconbert**) βασιλέως Κέντ καὶ τῆς ὁσίας Σαξβούργης, γενομένης μοναχῆς ἐν τῇ μονῇ Φάρας (**Faremoutiers-en-Brie**) καὶ κοιμηθείσης ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ. (†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γουδενβέρτου (**Gundebert**), ἐπισκόπου Σενόνης (**Senones, Sens**) ἐν Γαλλίᾳ, καὶ κτίτορος ἐκείσε μονῆς. (~†676)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γερμανοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μεγάλης Πεδιάδος (**Granfelden Val Moutier**), καὶ τοῦ σὺν αὐτῷ τελειωθέντος Ῥανοάλδου (**Randoald**) μοναχοῦ, ἐν Ἑλβετίᾳ. (†677)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβίτου β', ἐπισκόπου Κλερμόντης (**Clermont Auvergne**) ἐν Γαλλίᾳ. (†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαλερίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Πέτρου τῶν Ὁρέων (**San Pedro de Montes**), συγγραφέως ἀσκητικῶν λόγων. (†695)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μακαρίου, μεγαλοσχήμου ἱερομονάχου τοῦ ἐρημητηρίου Γλίνσκ (**Glinsk**) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1864)

Καὶ τὸ ἐξῆς τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος, μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Στίχ. Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοᾶς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς τῶν ὁσίων σου πάντων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

ᾠδὴ α'.

A σμα α να πεμ ψω μεν λα οι τω θαυ μα στω Θε
ω ημων ^ε ^κ τω α παλ λα ξαν τι τον Ισ ρα ηλ δα λει
ας ^Δ ^{δλ} ω δην ε πι νι κι ον α δον τες και βο ων τες ^Δ ^{δλ}
α σω με εν σοι τω μο ο νω Δε σπο τη ^ν ^{δλ}

᾽Ωδὴ β΄.

I — ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο
Θε ος ημων ο προ των αι ω νων γεν νη θεις εκ
τϷ Πα τρος και εκ της Παρ θε νϷ επ ε σχα α
των πλην αν δροσ κυ η θεις και λυ σας την α μαρ τι αν
τϷ προ πα τορος Α दा αμως φι λα ανθρωω πος

Ὡδὴ γ'.

Ο υκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι ος ^θ και
 οκ ε στι δι και ος ως ο Θε ος η μων ^ν ον υ
 μνει ει πα σα κτι σις ^Δ και οκ ε στιν α γι ι ος ^Δ
 πλην οκ Κυ ρι ε φι λα ανθρωω πε ^ν

Ὡς δ'.

Ε ξ ο ρῶς κα τα σκι ὄ Λο γε ο Προ φη η
της της μο νης Θε ο το κῶμελλοντος σαρκος θαι ^νθε ο
πτι κως κα τε νο ο η σε και εν τρο ο μω ^Δε
δο ξο λο γει σθ την δυ υ να α μιν ^ν

Ὡδὴ ἐΐ.

Της των παθων με αχλυος ως εκ νυκτος

βαθυ τα της λυτρεμενος ορθρι ιζειν α ξι ω
σον το πνεε ευμα μδ δε ομαιο εν φωτι η
με εραστων σωων προσταγμα α των Χριστε

Ὡδὴ 5'.

Συ νεχομενον δε ξαιμεφι λανθρωπε εκπται
σματων πολλων και προσπιπτοντα τοις οικτιρμοις σε
ως τον Προφητην Κυυριε σωωσον με

Ὡδὴ 6'.

Οτς Παιδαςδροσισας ενκαμινω και παρ
θενον φυλαξας την Τεκσαν σε με τα τοκον ευ
λογητος ει Κυριιε ο Θεος των Πατερων
ημων

Ὡδὴ 7'.

Αινεμεν ευλογεμεν προσκυνεμεν τον Κυρι
ον

Τον εν Ορει αγιωδοξασθεντα και εν
Βατω πυρι το της Αειπαρθενωτω Μωυση

 μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει τε και αι

 υ περ υ ψι ο τε εις παν τας τας αι ω ω να α α

 ας

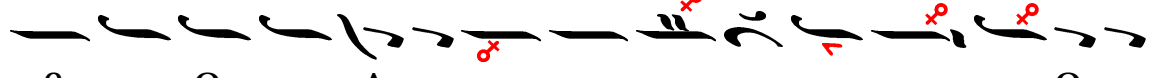
* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

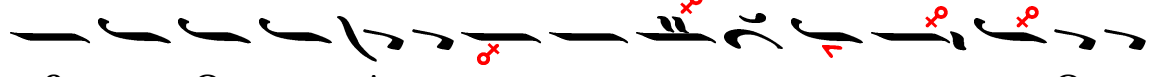
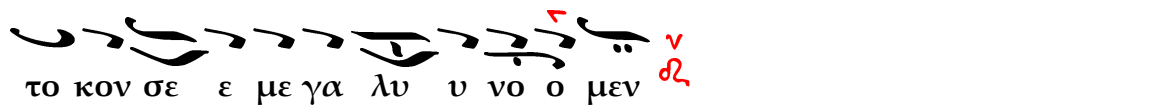

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

ὥδὴ θ'

Τον προδηλωθεντα εν οορειω νομοθε
ετηεν πυρι και βατωτοκον τον της αιπαρ
θευσ εις ημων των πιστωων σωτηριαν υμ
νοις ασιγητοις μεγαλυνομεεεεν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

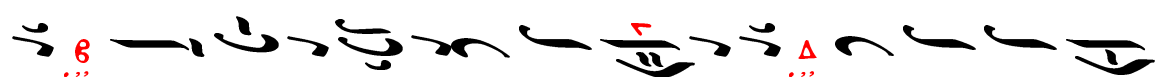
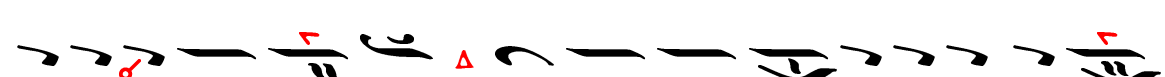
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

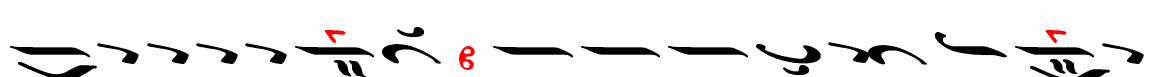
Οικοσμον ααρνησααμενοι και τον Σταυ
ρον αραμενοι πληθυσιοσιων Πατεεε
ρων συντοις χορω των Μαρτυρων Ιεραρ

 χων ο μη η γυ ρις και Γυ ναι κω ων το συν ταγ

 μα η μας κα τα φαι δρυ υ να τε τϷ α νυ μνη

 σαι αι α ξι ι ως υ μων την παμ φω ω τον μνη η

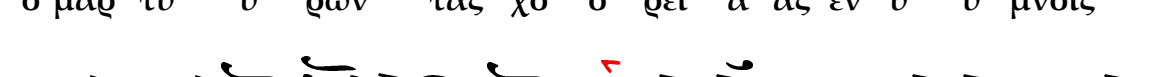
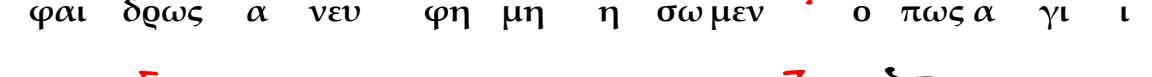
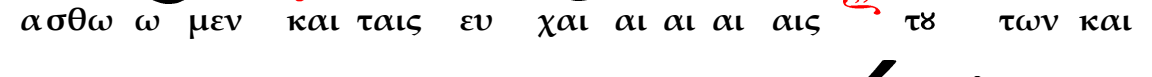
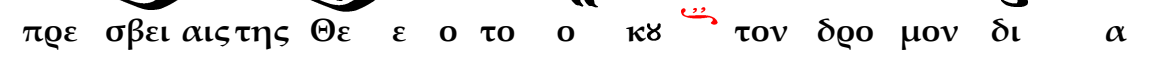
 μην

Ἔτερον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

 Τους εν α σκη η σει λα αμ ψαν τας Θε ο ο

 φο ρϷ Ϸς Πα τε ε ρας και Ι ε ραρ χας α α μα

 τε Γυ ναι αι κων τα ας ο σι ι ας και τον Ι ε ρο

 ο μαρ τυ υ ρων τας χο ο ρει α ας εν υ υ μνοις

 φαι δρωσ α νευ φη μη η σω μεν ο πως α γι ι

 ασθω ω μεν και ταις ευ χαι αι αι αι αις των και

 πρε σβει αις της Θε ε ο το ο κϷ τον δρο μον δι α

 νυ υ σω μεν ευ μα α ρως τη ης νη στει ει ας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη Ϸ

 Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον ^ναι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων ^ναι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω
^{Νη}
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν
^{Νη}
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^ναι νει ει ει τε
 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
 του ου σοι ^{Πα} πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{Νη} ^ν

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος ^{Νη} ς

^νχ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ ^ναι νει τε αυ
 τον κα τα το ^νχ πλη θοστης με γα λω συ νης αυ τς ^ν
^T ην των Πα τε ρων α παν τες πλη θυν ο σι ως α
 σκη σα σαν ^νεν ω δαις εγ κω μι α σω μεν πισ τοι ^ν τς
 Ι ε ρα ρ χας δε Χρι στς ^ν ευ φη μη σω μεν α σμα σι ^ν
 θε ο φρο νως ο μο ψυ χως α δελ φοι ^ν εν εγ κρα

τει ει α γαρ ε ζησαν και εν νη στει α κα θα
ρα και τϞ Χρι στϞ ϝ κα τε τρα νωσαν το
Ευ α γγε λι ον η μιν μεθ ων α νυ μνη σω με εν Γυ
ναι κων τας θε ο φο ρϞς και λαμ πρας την αυ των πο
ο λι τει ει ει αν θε ο προ πως ζη λων τες εν ψυ
χη ι να ευ ρω μεν ε κει πλημμε λη μα των την συγ
χω ρη η σιν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ
τη ρι ω και κι θα ρα

Τους εν α σκη σει λαμψαντας φαι δρωσ ο σι ως τε
ζησαντας ευ φη μη σω μεν εν δο ξως α δελφοι ως
βι ο τευσαντας κα λως προς ζω ην την αι ω νι ον
ευ σε βως μετοι κι σθεν τας εν χα ρα προς λη ξιν τε την
α νω λεθ ρον και μα κα ρι αν την ε κει δι α
ρε τη ης και σε μνο τητος ευ θυ δο ρο μη σαντας
ι δϞ α ξι ως τι μη σω με εν ο πως τυ χω μεν ε

λε ρς εκ Θε ς τη αυ των πα α ρα κλη η η σει

και Αι ω νι ου δο ξης και χα ρας και ρυ σθω

μεν των ε κει α πα ραι τη η των κο λα σε ε ων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ι ε ρα ρ χων α παν των ο χο ρος Δι και ων ο μη

γυ ρις Α σκη των τε και ο σι ων Γυ ναι κων των βι

ω σαν των ευ σε βως δυ σω πη θεν τες χα ρι τι

ι κε τευ σα τε τον μο νον α γα θον και πα νοι

κτι ιρ μο να Κυ ρι ον τς οι κτει ρη σαι και η

μας και της ε κει ει κα τα κρι σε ως ρυ σθει

η με εν δι α παν τος ταις προ σευ χαις υ μων σο φοι

και μελ λς της α πο λαυ σε ως τρυ φαν δι η νε

κως εις αι ω να ας αι ω ω ω νων α γα λ λι ω

με νοι τε και η μεις αι νον υμ νοις α πα α αυ στω σω

Ζω ο δο τη α να κρα ζο οντες

✠ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Ⲭ ε ο πρε πη πα νη γυ ριν πι στοικρο τη σω μεν

ση με ρον εν τη μνη μη των Α γι ων δα ψι λως Ι

ε ραρ χων και Α σκη των και Ι ε ρο μαρ τυ υ

ρων και ο σι ων Γυ ναι κων και ευ σε βων των γαρ

φθαρ τω ων κα τε φρο νη σαν και των προ σκαι ρων α

λη θως και ως α ρα α χνην η γη σαντο και

ως περ σκυ βα λα Αυ τα ι να κερ δη σω σι ι τον Χρι

στον και τα βα σι λει α Αυ τῶ και τα θει α α ε

κει ει ει να α οφ θαλ μος ὅ κ ει ει δε ὅ ὅς ου δε

η κῶ σε πο τῶ ν πρε σβει αις ο Θε ος ρυ σαι φθο ρα

ας τας ψυ χας η ημων

Ἦχος Πα

Ⲥ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ο ^{Πα}σι ^{Δι}οι ^{Δι}οι ^{Δι}Πα ^{Δι}α ^{Δι}τε ^{Δι}ε ^{Δι}ε ^{Δι}ρες ^{Δι}εις ^{Δι}πα ^{Δι}α ^{Δι}α
σα ^{Δι}αν ^{Δι}τη ^{Δι}η ^{Δι}ην ^{Δι}γην ^{Δι}ε ^{Δι}ξηλ ^{Δι}θεν ^{Δι}ο ^{Δι}φθο ^{Δι}ο ^{Δι}ογ ^{Δι}γος ^{Δι}των
κα ^{Δι}το ^{Δι}ο ^{Δι}ορθω ^{Δι}μα ^{Δι}α ^{Δι}τω ^{Δι}ων ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}μων ^{Δι}δι
ω ^{Δι}ων ^{Δι}εν ^{Δι}τοις ^{Δι}ου ^{Δι}ρα ^{Δι}α ^{Δι}νοις ^{Δι}ευ ^{Δι}ρε ^{Δι}τε ^{Δι}μι ^{Δι}σθο ^{Δι}ον ^{Δι}τω ^{Δι}ω
ων ^{Δι}κα ^{Δι}μα ^{Δι}α ^{Δι}τω ^{Δι}ων ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}μων ^{Δι}των ^{Δι}δαι ^{Δι}μο ^{Δι}νων
ω ^{Δι}λε ^{Δι}σα ^{Δι}τε ^{Δι}τας ^{Δι}φα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}λα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}αγ ^{Δι}γας ^{Δι}των
αγ ^{Δι}γε ^{Δι}ε ^{Δι}λων ^{Δι}ε ^{Δι}φθα ^{Δι}σα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}τε ^{Δι}τα ^{Δι}α ^{Δι}τα ^{Δι}αγ ^{Δι}μα ^{Δι}α
α ^{Δι}α ^{Δι}τα ^{Δι}ων ^{Δι}το ^{Δι}ον ^{Δι}βι ^{Δι}ι ^{Δι}ον ^{Δι}α ^{Δι}με ^{Δι}εμ ^{Δι}πτως ^{Δι}ε ^{Δι}ε ^{Δι}ε
ζη ^{Δι}λω ^{Δι}ω ^{Δι}σα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}τε ^{Δι}παρ ^{Δι}ρη ^{Δι}σι ^{Δι}α ^{Δι}αν ^{Δι}ε
ε ^{Δι}χο ^{Δι}ον ^{Δι}τες ^{Δι}προ ^{Δι}ος ^{Δι}Κυ ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}υ ^{Δι}ρι ^{Δι}ι ^{Δι}ο ^{Δι}ο
ο ^{Δι}ο ^{Δι}ο ^{Δι}ο ^{Δι}ο ^{Δι}ο ^{Δι}ο ^{Δι}ον ^{Δι}ει ^{Δι}ρη ^{Δι}η ^{Δι}νην
αι ^{Δι}τη ^{Δι}η ^{Δι}η ^{Δι}η ^{Δι}σα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}σθε ^{Δι}ται ^{Δι}αις ^{Δι}ψυ ^{Δι}χαι ^{Δι}αι ^{Δι}αις
η ^{Δι}η ^{Δι}η ^{Δι}η ^{Δι}μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην
Θεοτοκε συ ει η αμ πελος η α λη θι
νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε
τευ ο μεν πρεσβευε Δεσ ποινα με των Ο σι ι
ων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη
ναι τας ψυχας η μω ω ν

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δοξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α
Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α τ α αυ
τη α ν α μα ρ τη τ ο υ σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο ς τ ω ν Πα
τε ε ρ ω ν η μ ω ν και αι νε τ ο ν και δε δο ξ α σ με ε
ν ο ν τ ο ο νο μα α σ ο υ εις τ ο υ σ αι ω ν α ς α μ η η ν

Γ ε ε νοι τ ο Κυ ρ ι ε τ ο ε λε ο ς σ ο υ ε φ η μ α ς κα
θα πε ρ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει ει Κυ ρ ι ε ε δι δ α ξ ο ο ν με τα
δι και ω μα τ α σ ο υ (τρίς)

Κ υ ρ ι ε κα τ α φυ γ η ε γε ν η η θ η ς η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η
σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τ ο ν
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν με του
ποι ει ν τ ο θε λ η μα α σ ο υ ο τι συ ει ο Θε ο ς
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων.

Ἦχος Δι' -Θ

Ὁ Θεὸς τῶν Πατερῶν ἡμῶν ὁ ποιῶν α
εὐμεθῆ μων κατὰ τὴν σὴν ἐπιεικείαν μη α
ποστήσης τὸ ἐλεος σου ἀφ' ἡμῶν ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἰκτείαις ἐν εὐφροσύνῃ κυβερνήσον τὴν ζω
ήν ἡμῶν

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὠραν
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυριε Ελεε ἡσόν
Κυριε Ελεε ἡσόν
Κυριε Ελεε ἡσόν
Κυριε Ελεε ἡσόν
Κυριε Ελεε ἡσόν
Κυριε Ελεε ἡσόν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}_θ_{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ. (141' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μας ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 146 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (146' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (146' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (146' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

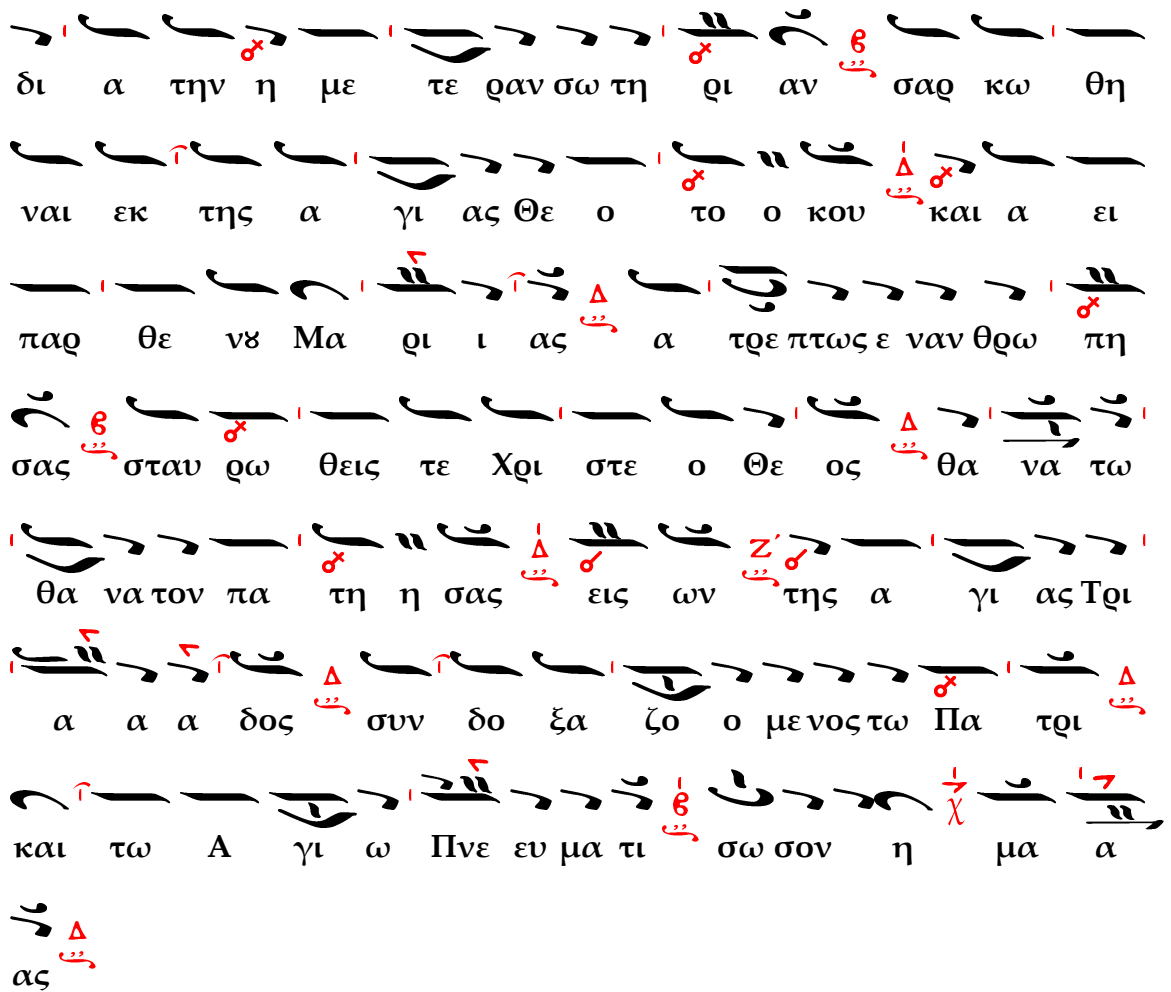
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (146' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

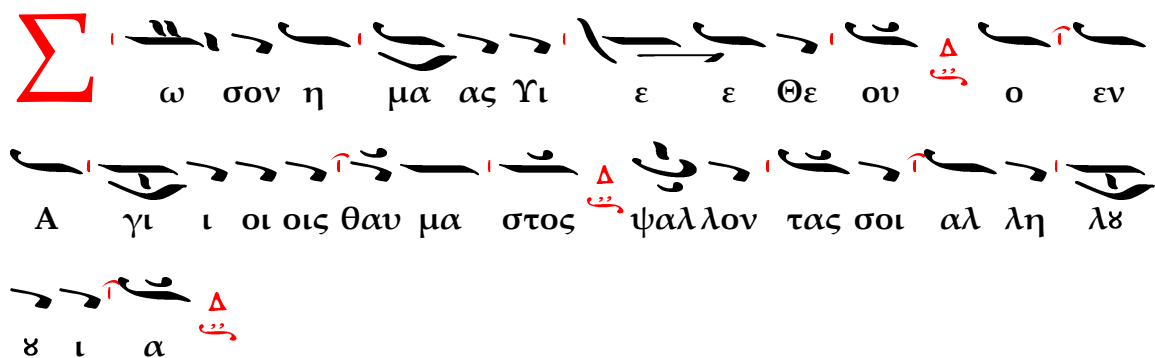
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

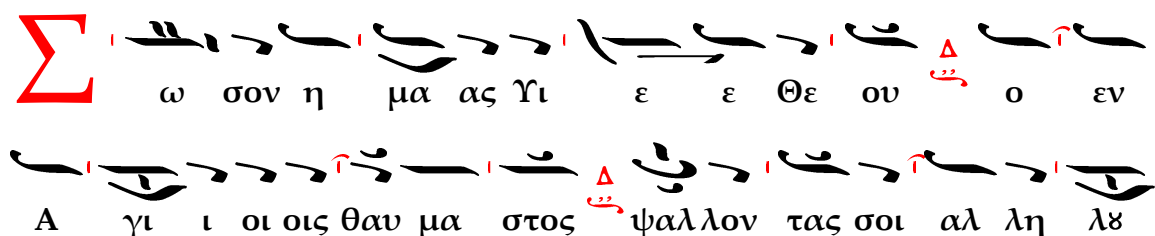
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

8 ι α Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (483)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαν μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
λ8 ι α α α Δ

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος Δ

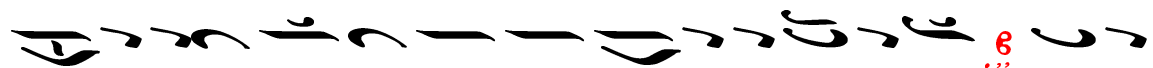
ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α Δ

Ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ο ποι ων α

 ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι ει κει αν μη α

 πο στη σης το ε λε ος σϛ αφ η μων αλ λα ταις

 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω

 ην η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ.

 ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι

 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

 γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος Δ

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Ἄλλον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν Δ

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

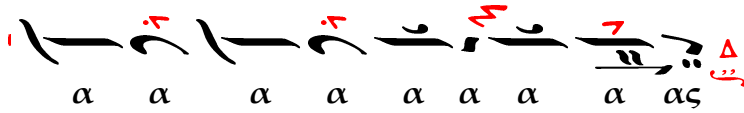
ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν ὁσίων, ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς κζ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

(Γαλ. ε' 22-28, ς' 1-2)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλ

λιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἡ

αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλ

λιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν

Αἰψὺ ψαλμοὶς τῷ Θεῷ ἐν τῷ λαῷ σου

καὶ ῥομφαίαι διςτομοῦνται αἱ χεῖρες αὐτῶν

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλ

λι α σονται ε πι των κοι των αυ τω ω ων

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ [Ἰησοῦ] τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος Δι Θ

Α λλη λ8 ι̣ ι̣ α A α λλη η λ8 8 8 8
ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α αλ λη η λ8 8
8 8 8 8 8 ι̣ ι̣ α α α

Στίχ. α'. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοις ευ θε ε σι

πρε ε πει αι αι αι νε ε ε σις

Α λλη λ8 ι̣ ι̣ α A α λλη η λ8 8 8 8
ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α αλ λη η λ8 8

8 8 8 8 8 i i α α α

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν ε ε ξαν θη η η σ8 8 8 σιν

A λλη λ8 i i α A α λλη η λ8 8 8 8
i i i i α A α α αλ λη η λ8 8
8 8 8 8 8 i i α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

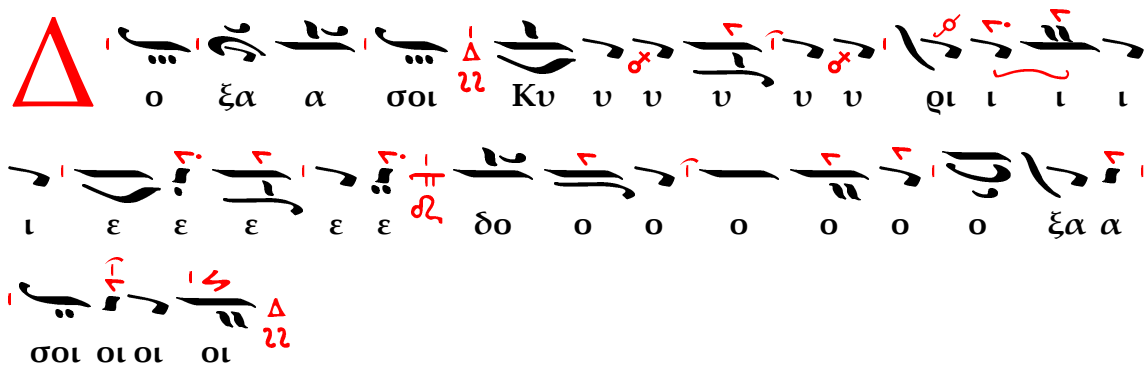
(Τῆς ἡμέρας, Σαββάτου πρὸς Τυρινῆς).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ς' 1-13).

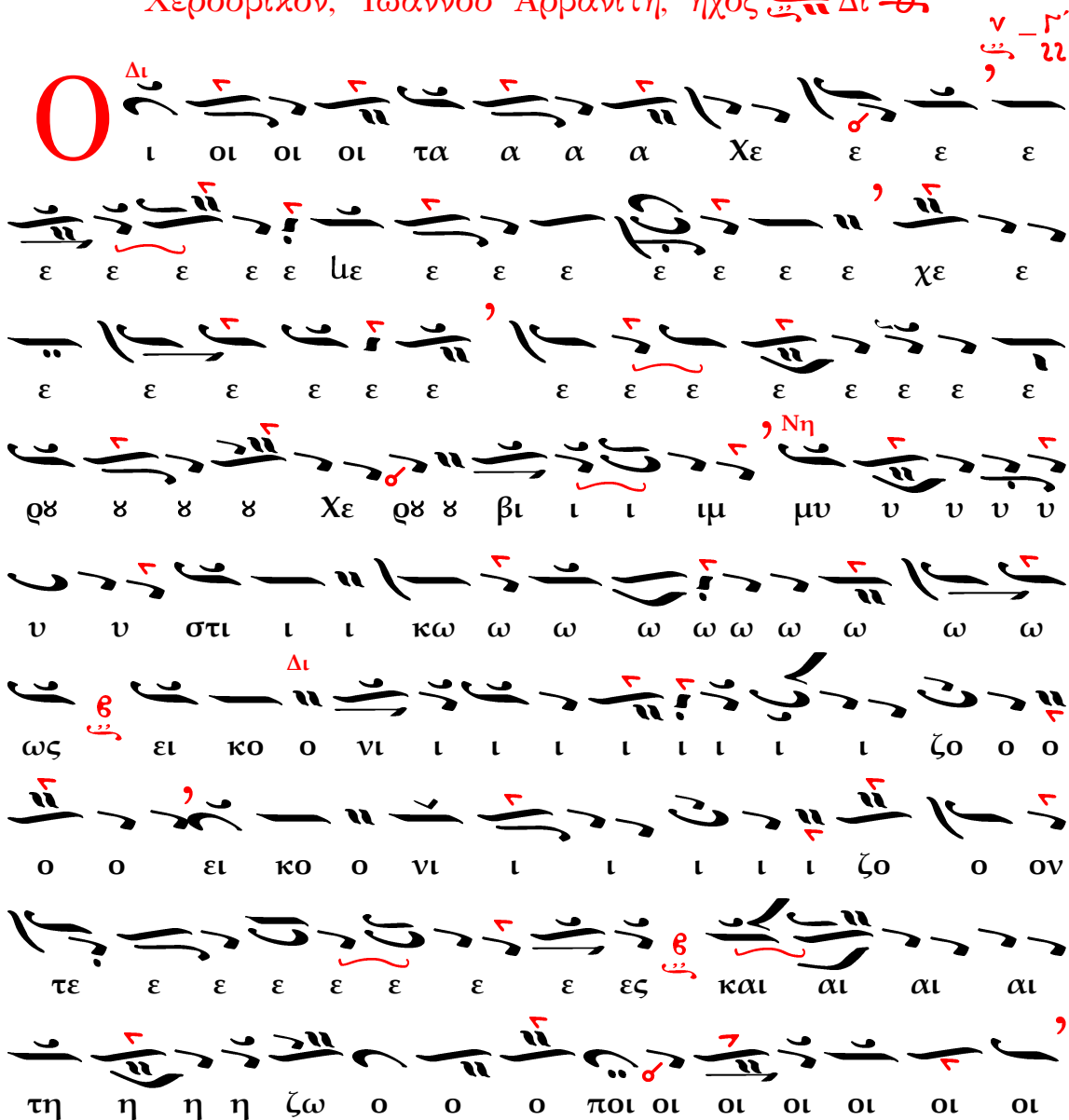
Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε δὲ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ (αὐτὸς) ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἔθνηκοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἦχος ὕψις Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

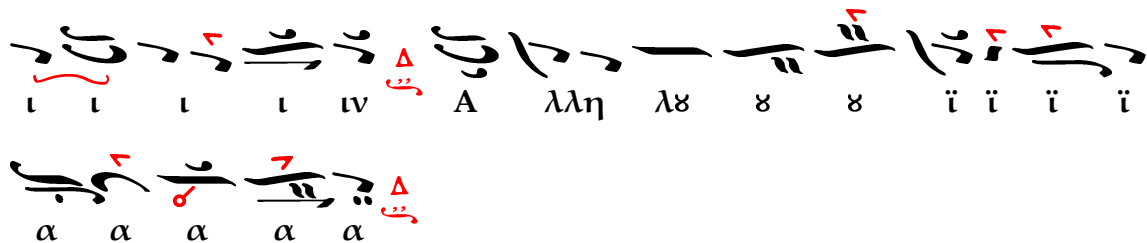
ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

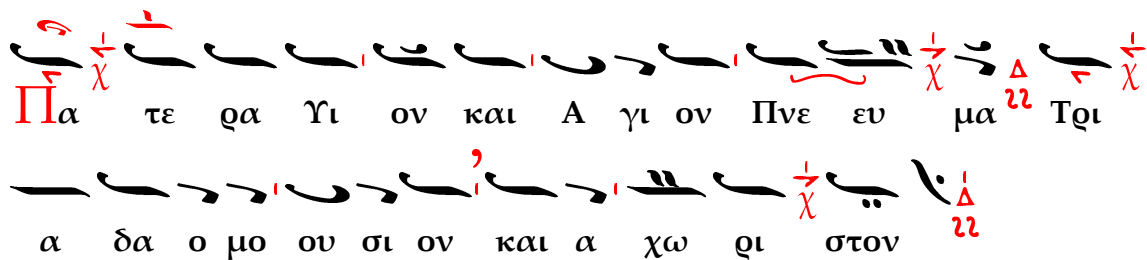
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

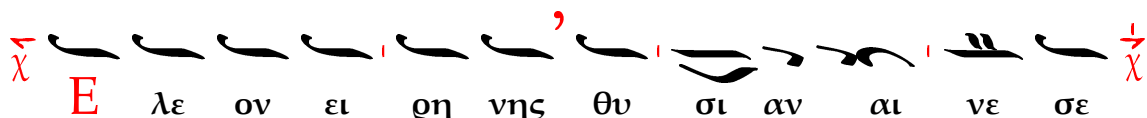
Ἦχος ἰϛ Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

ως ^Δ22

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ^Δ22

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον ⁶9

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ^Δ22

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ22 πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ22 ευ λο γη ^Δ22

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ22 ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ^Δ22

Α μη η ην ^Δ22

Α μη η η ην ^Δ22

Σε υ μνου ου μεν ^Δ22 Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ22 Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶9 ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ22

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Βαρύς $\overline{\alpha\upsilon}$ Ζω

$$\frac{q}{u} - \frac{e'}{\kappa}$$

E ζω ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο
συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νη ζω
ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε σται αι αι κε ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.
Σύντμησις Ἰωάννου Τραπεζουντίου.
Προσαρμογὴ Εὐμ. Φαρλέκα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε δ

Ε^{Πα} ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο
συ υ υ υ υ υ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
Νη αι λαι χαι αι αι αι αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ι ι ι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω
ι
ω ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα ο
ε ε ε σται αι αι αι αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ι
ε σται αι δι
και αι

αι αι αι λαι αι αι αι αι ^{Νη} ε ε ε ε ε σται αι
δι ι ^{Πα} ηι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι αι
αι αι ε ε ε σται δι ι και αι αι ο ο ος Α
α α α α α α α ^{Κε} α α α α α α α
ηα α α α α α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ^{Δι} ϝ ϝ ϝ ϝ λε ε ε ε ε ε ε
λε χε ε ε ε ε ε ε γε ^{Κε} ε ε ε λε
ηα α α λε ηα α ηα α λε ε ε ε ε ε
λε ε ε ε ε ε ^{Πα} Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α
α α α ^Π

^{Ἦχος} Δι - ϝ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ϝ ευ ρο μεν πι σιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ
τες ^ϝ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χεινυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος